

Между технологиите и любовта

Начална страница | Интересно | Култура | Между технологиите и любовта

Размер на шрифта:

Published 09 Декември, 2010 06:02:00 Bulgaria Sega
262 пъти прочетено

„РЕВОЛВЕРЪТ” на „One Way Theater“ – премиери в Бостън, Ню Йорк и Чикаго

Винаги ме интригува и възхищава неизтощимата творческа енергия и невероятна работоспособност, излъчвани от Майя Праматарова, нейната освободеност и независимост спрямо правилата на стандартното мислене и клишетата в изкуството. През последните две години Майя ни изненада с нова и различна творческа изява като автор и режисьор в едно лице. Нейната дебютна монопиеса „Убийте тази жена!” в изпълнение на Светлана Атанасова се игра с успех не само в Съединените щати и Канада, а се представи и на международния фестивал в Пловдив „Сцена на кръстопът”.

На 18 декември в „One Way Theater” в Бостън се очаква премиерата на „Револверът” – пиеса за двама актьори и интерактивна медия. През февруари и март предстоят срещи с публиката в Ню Йорк и Чикаго. И този път Майя Праматарова е в ситуацията на Directing Abroad, тоест се изявява и налага творчески извън своята страна. В този смисъл нейните проекти се включват в динамичните процеси на формиращото се глобално културно пространство, отличаващо се с разширяване и размиване на доскоро рязко очертаните национални граници и чисти структури. Прави впечатление и международният състав на творческия екип, който ще реализира сценичния вариант на пиесата. Естествено доминират българите, защото пиесата ще се играе на български език, придружаван от субтитри на английски. Има още нещо много важно – подобно на Майя, актьорите Джина ДиДонато и Иван Ангелов, композиторите Георги Арнаудов и Франки ДиДонато, хореографката Лиза-Лоте Питло – всички създатели на бъдещата премиера се изявяват синтетично в сферата на различни, но близки области на изкуството.

„Револверът” впечатлява с естественото и художествено мотивирано съобразяване и хармонично съвместяване със стремително развиващата се дигиталната култура и доминирането на интернет в целия живот. Проектът е наситен с технология, дело на Владимир Гусев, но тя активно работи за запазване и активиране на душата и емоционалното въздействие на живото театрално изкуство. Ситуацията е на пръв поглед обикновена и дори банална. Става дума за среща между мъж и жена след дълга разлъка. Това е необикновена среща, среща–разминаване, среща–раздяла. Тя възниква, развива се и завършва между символично-метафоричното споменаване на бащиния револвер в началото и изтръпването от взривяващите

се екшън изстрели на финала – в краткото време, достатъчно, за да се изпие бутилка бенедиктински ликьор и похапне любимият шоколад. С образа на револвера започва и завърша тази не-екшън пиеса, която мигновено отваря до безпределност времето и пространството, пренася героите в древна Тракия, превръща ги в митологични персонажи, за които любов-смърт са двете страни на едно неразчленимо единство... Изстрели на револвера, по волята на автора, прекъсват потока на художествената енергия, излъчвана от сцената, и отварят вратата към изхода в реалността на живота...

Мъжът и жената в пиесата не са безлични герои, персонализиращи само мъжкото и женското начало. Те са творци – хора на изкуството, поставени в ситуация на криза в живота и в професията. Този проблем обединява „Револверът“ с „Убийте тази жена!“ като ги обединява в своеобразен любовен диптих с множество гледни точки -- наслагващи се, противоречащи и подменящи се -- иронични и смешни, оптимистични и скептични. В този контекст се осъществява може би най-главният и най-труден за човека диалог за непостижимата мистерия на живота и смъртта.

„Револверът“ е пронизана и буквално просмукана от множество, асоциативно възникващи, цитати и отражения, културни препратки и скрити припознавания. Това обаче не само не издига бариера пред театралната публика, а я въвлича в играта, в която зрителят е превърнат в съюзник и творец. Този тип театър отключва въвлича в дълбочината и красотата на умната емоция, на живото общуване, единствено способни да превърнат театъра в място за поставяне и обсъждане на главните въпроси за смисъла на човешкото съществуване.

Разпространението на спектакъла се осъществява при съдействието на Българо-американско културен център „Мадара“, Консулството на България в Ню Йорк, Българското училище „Джон Атанасов“, Чикаго и вестник „България Сега“.

Проф. Виолета Райнова,

За в. „България Сега“

www.BulgariaSega.com